

Prasība, kas celta 2010. gada 3. martā — Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-118/10)

(2010/C 113/54)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová un A. Stobiecka-Kuik)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2009. gada 16. decembra Lēmumu 2009/991/ES ⁽¹⁾ par to, lai Latvijas Republikas iestādes varētu sniegt valsts atbalstu lauksaimniecības zemes iegādei laikā no 2010. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim;

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Padome, pieņemot apstrīdēto lēmumu, nav ievērojusi Komisijas lēmumu, kas izriet no 2007. gada pamatnostādņu lauksaimniecības nozarē 196. punktā ierosinātajiem vajadzīgajiem pasākumiem un fakta, ka Latvija tiem ir piekritusi bez ierunām, un ar kuru minētajai valstij tiek uzlikts pienākums vēlākais līdz 2009. gada 31. decembrim izbeigt pastāvošo atbalsta shēmu saistībā ar lauksaimniecības zemes iegādi. Būtībā Padome, pamatojoties uz ārkārtas apstākļiem, ir atļāvusi Latvijai saglabāt šo shēmu līdz 2007. gada pamatnostādņu lauksaimniecības nozarē spēkā esamības beigām, proti, līdz 2013. gada 31. decembrim. Apstākļus, kurus Padome izvirzījusi, lai pamatotu savu lēmumu, acīmredzami nevar uzskatīt par tādiem ārkārtas apstākļiem, saistībā ar kuriem varētu pamatot pieņemto lēmumu un neņemt vērā attiecīgo Komisijas lēmumu saistībā ar šo shēmu. Lai pamatotu savu prasību atcelt tiesību aktu, Komisija izvirza četrus pamatus:

a) pirmkārt, Komisija uzskata, ka Padomei nebija tiesības celt prasību saskaņā ar LESD 108. panta 2. punkta trešo daļu, jo

atbalsts, kuru Padome bija apstiprinājusi, bija pastāvošs atbalsts, kuru Latvija, piekļūstot Komisijas ierosinātajiem vajadzīgajiem pasākumiem, bija apņēmusies izbeigt līdz 2009. gada beigām;

b) otrkārt, atļaujot atbalsta pasākumus līdz 2013. gadam, Padome ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras, mēģinot izvairīties no konstatējuma, ka Latvijai bija tiesības atstāt spēkā savus atbalsta pasākumus vēlākais līdz 2009. gada beigām;

c) turklāt, atbilstoši trešajam pamatam, apstrīdētais lēmums tika pieņemts pārkāpjot lojālas sadarbības principu, kas ir piemērojams dalībvalstīm, kā arī starp iestādēm. Ar savu lēmumu Padome ir atbrīvojusi Latviju no tās pienākuma sadarboties ar Komisiju saistībā ar vajadzīgajiem pasākumiem, kuriem šī dalībvalsts bija piekritusi attiecībā uz pastāvošo atbalstu saistībā ar lauksaimniecības zemes iegādi LESD 108. panta 1. punktā paredzētās sadarbības ietvaros;

d) savā pēdējā pamatā Komisija apgalvo, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā tiktāl, ciktāl tā ir atzinusi, ka pastāv ārkārtas apstākļi, kas pamato apstiprinātā pasākuma pieņemšanu.

⁽¹⁾ OV L 339, 34. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 8. martā iesniedza Marknadsdomstolen (Zviedrija) — Konsumentombudsmannen (KO)/Ving Sverige AB

(Lieta C-122/10)

(2010/C 113/55)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Marknadsdomstolen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Konsumentombudsmannen (KO)

Atbildētāja: Ving Sverige AB

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem ⁽¹⁾, 2. panta i) punktā minētais nosacījums “dod iespēju patērētājam veikt pirkumu” ir interpretējams tādējādi, ka “uzaicinājums veikt pirkumu” pastāv, tiklīdz ir pieejama informācija par reklamēto preci un tās cenu un tāpēc patērētājs var pieņemt lēmumu veikt pirkumu, vai arī ir vajadzīgs, lai komerciālais paziņojums arī sniegtu reālu iespēju nopirkt preci (piemēram, pasūtījuma veidlapa) vai lai šāda iespēja būtu pieejama (piemēram, reklāma pie veikala)?
- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir tāda, ka ir vajadzīga reāla iespēja iegādāties preci, vai šāda iespēja pastāv tad, kad komerciālajā paziņojumā ir ietverts telefona numurs vai interneta vietne, kurus izmantojot, šo preci var pasūtīt?
- 3) Vai Direktīvas 2005/29 2. panta i) punkts ir interpretējams tādējādi, ka cenas nosacījums ir izpildīts, ja komerciālajā paziņojumā ir ietverta sākuma cena, tas ir, vismazākā cena, par kuru var nopirkt reklamēto preci vai preču veidu, bet reklamētā prece vai preču veids ir pieejams arī citādākos variantos vai ar citādu saturu par cenām, kuras nav norādītas?
- 4) Vai Direktīvas 2005/29 2. panta i) punkts ir interpretējams tādējādi, ka nosacījums par preces īpašībām ir izpildīts, tiklīdz eksistē vārdiska vai vizuāla norāde uz preci, tas ir, prece ir identificēta, bet nav tuvāk aprakstīta?
- 5) Ja atbilde uz iepriekš minēto jautājumu ir apstiprinoša, vai tas attiecas arī uz gadījumu, kad reklamētā prece tiek piedāvāta vairākos variantos, bet komerciālajā paziņojumā uz tām tiek norādīts ar vispārēju apzīmējumu?
- 6) Ja pastāv uzaicinājums veikt pirkumu, vai 7. panta 4. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka ir pietiekami, ja ir norādītas tikai zināmas preces galvenās īpašības un pārdevējs norāda uz interneta vietni, ar nosacījumu, ka šajā vietnē ir pieejama būtiskā informācija par preces galvenajām īpašībām, cenu un citiem nosacījumiem saskaņā ar 7. panta 4. punkta noteikumiem?

- 7) Vai 7. panta 4. punkta c) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka, lai būtu izpildīts cenas nosacījums, pietiek norādīt sākuma cenu?

⁽¹⁾ OV L 149, 22. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 10. martā — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-127/10)

(2010/C 113/56)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Karanasou-Apostolou un G. Zavvos)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīvas 2006/42/EK par mašīnām, un ar kuru groza Direktīvu 95/16/EK ⁽¹⁾, prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Grieķijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2006/42/EK transponēšanai valsts tiesībās paredzētais termiņš beidzās 2008. gada 29. jūnijā.

⁽¹⁾ OV L 157, 09.06.2006., 24. lpp.